№ 1. Dnia 22 stycznia 1939 r. Rok XV.

Piński Przegląd Diecezjalny

PISMO URZĘDOWE KURII BISKUPIEJ.

Treść numeru:

AKTA STOLICY APOSTOLSKIEJ.

1) Przemówienie wigilijne Ojca św. Piusa XI [1])

Z wielkim wzruszeniem słuchaliśmy, rozważaliśmy i przyjęliśmy piękne i serdeczne przemówienie Jego Eminencji dziekana św. Kolegium przybywającego wyrazić Nam, nie tylko w swoim, lecz i Dostojników rzymskich, imieniu, życzenia, według zwyczaju tak bardzo rodzinnego i prostego, a jednocześnie tak uroczystego i wspaniałego, w ten dzień wigilijny Bożego Narodzenia.

Wszystko co wypowiedzieliście jest tak dobre, zbożne i otoczone tak ciepłym światłem synowskiego oddania, nawet rzeczy smutne i bolesne, że nic innego Nam nie wypada, jak podziękować z całego serca, co i czynimy, i nawzajem wyrazić Wam wszystkim i każdemu z osobna, Dostojni Ojcowie Kardynałowie, Wam najdrożsi Prałaci, Nasze życzenia wesołych świąt Bożego Narodzenia, szczęśliwego Nowego Roku i wszystkiego najlepszego zarówno osobiście dla Was samych, jak i dla osób drogich i spraw drogich, które w myślach i sercu nosicie, drogich — dla Waszych uczuć rodzinnych i dla naszej gorliwości kapłańskiej i pasterskiej.

Świadomi jesteśmy, ile zawdzięczamy Waszej cennej pomocy w rządzeniu Kościołem Powszechnym, w pielęgnowaniu tylu dzieł uświęcających, jednostkowych i zbiorowych, zwłaszcza zgromadzeń zakonnych i ustawicznie Nam drogiej Akcji Katolickiej i chwytamy skwapliwie każdą okazję, by Wam z całej duszy podziękować.

A jednocześnie możemy dołączyć to błogosławieństwo Apostolskie i ojcowskie, którego Wy, jako najlepsi synowie, tak pobożnie pragniecie i tak całkowicie na nie zasługujecie.

Lecz obok tego, już prawie przybliżyła się razem z dzisiejszą inna wigilia, — wigilia dziesięciolecia Pojednania, której poświęcić chcemy kilka myśli i uwag, o co proszono Nas z różnych stron. A nadto mamy przed sobą audytorium, ponad które napewno nie można znaleźć lub pomyśleć bardziej odpowiedniego, chcemy powiedzieć: najczcigodniejsze, najbardziej oświecone i najbardziej odpowiednie do tematu tak ważnego samego w sobie, który stał się jeszcze ważniejszy i niełatwy z powodu warunków obecnych.

1) Tłumaczenie X. M. Niechaja z Osservat. Rom. nr 299 z dn. 25/XII 1938.

Śpieszymy wyznać, a nawet głośno powiedzieć z tego wysokiego miejsca, że Nasze świętowanie wspomnianego Dziesięciolecia jest hymnem najserdeczniejszej podzięki, ***Naszym Magnificat***, Naszym ***Nunc dimittis*** i Naszym oraz Waszym ***Te Deum*** wobec Boskiej Dobroci, która już od pierwszej Naszej encykliki przypominała Nam i na pióro kładła piękne słowa: Ja myśli pokoju niosę, a nie udręczenia. Ona czyniła to że, aby Nasze serce jakby w proroczym wyczuciu mogło dostrzec tę godzinę, która z Opatrzności Bożej miała nagle wybić i natchnęła, żeby to uderzenie nie poszło na marne.

Trzeba wyznać, nawet głośno, że po Bogu, uznanie nasze i wdzięczność kierujemy do najwyższych osób — mamy na myśli Najdostojniejszego Króla i Jego niezrównanego Ministra, którym zawdzięczać należy, że dzieło tak ważne i dobroczynne mogło być uwieńczone rezultatami. Mamy na myśli również dostojne osoby: Kardynała Piotra Gaspari i markiza Franciszka Pacelli, którzy nam towarzyszyli z bohaterską wytrwałością w pracy, która może nawet przyspieszyła ich śmierć i dlatego z wdzięcznością wspominamy ich czcigodne i drogie imiona.

Płacąc ten dług, wielki dług wdzięczności wobec Boga i ludzi, winszujemy należnie i serdecznie całej Italii, Nam z obowiązku szczególnie drogiej wśród wszystkich członków Rodziny Katolickiej. Musimy jednak powiedzieć, w imię apostolskiej prawdy i szczerości, jak również dla zbudowania, bo każdemu, nawet w Naszym wieku, jesteśmy dłużni, że oczekiwane dziesięciolecie, jakie Nas zastaje i zastało, nie może przynieść pogodnej radości, jakiej oczekiwaliśmy, lecz raczej niesie naprawdę i wielkie kłopoty i gorzki smutek. Smutek gorzki rzeczywiście, gdy wspomnimy o prawdziwych i przeróżnych udręczeniach, choć nie powszechnych lecz z pewnością licznych i w wielu miejscowościach istniejących a dotykających Akcji Katolickiej, tej źrenicy oczu Naszych. Ona, jak powinno się było to poznać i stwierdzić choćby na podstawie nieprawnych zajęć, przeprowadzanych w siedzibach i w archiwach, nie robi polityki, ani też niepożądanej konkurencji nie stwarza, lecz zamierza jedynie urabiać dobrych chrześcijan, żyjących swoim chrystianizmem i dlatego samego jest ona czynnikiem pierwszorzędnym w tworzeniu dobra publicznego, zwłaszcza w kraju tak katolickim, jak Italia, jak to już nieraz fakty stwierdziły.

Obserwując gorliwość w dręczeniu Akcji Katolickiej przez niższych urzędników, okazuje się całkiem jasno, że choć jest ona wyraźnie i podziwu godna i zabezpieczona w naszym Pojednawczym Pakcie, od góry muszą wychodzić dalekoidące, lubo ukryte pozwolenia i zachęty do prześladowania jej, gdyż te nie ustają w różnych miejscach Półwyspu. I to nie tylko w małych i nieznacznych miejscowościach. Wczoraj Nam meldowano o Wenecji, Turynie, Bergamo, dziś zaś o Mediolanie i to w stosunku do osoby Kardynała-Arcybiskupa, obwinionego za kazanie i nauczanie, które należy do jego ścisłych obowiązków pasterskich, które zaś My możemy jedynie aprobować.

Lecz oto musimy przypomnieć wszystkim, że nie jest prawdziwie i cakowicie ludzkie to co nie jest chrześcijańskie, i że co jest nieludzkie — jest antychrześcijańskie, czy dotyczy to godności całego rodzaju ludzkiego, czy też godności, wolności, nietykalności jednostki ludzkiej, dla której pominąwszy należną koordynację i współdziałanie, istnieje społeczność tak jak dla niej istnieje samo dzieło Boga Stwórcy i Zbawiciela, do którego każdy człowiek powinien mówić: Bogiem moim jesteś Ty, oraz: Ukochał mnie i wydał samego siebie za mnie!

Nie tylko gorzki smutek zalega serce starca Papieża z powodu złego traktowania jego beniaminka — Akcji Katolickiej, lecz ciężkie i wielkie zmartwienie Głowie Katolicyzmu i Stróżowi moralności i prawdy sprawiła niechybnie obraza, strzała ciśnięta w Nasz Konkordat, mianowicie w punkcie dotyczącym św. Sakramentu małżeństwa, co dla każdego katolika jest aż nadto zrozumiałe.

Nie potrzebujemy do tego jasnego wyznania dorzucać, że ta strzała uderzyła bardzo prosto w Nasze serce, prosto i bardzo boleśnie. Wiemy, że powiedziano, jakoby konkordat nie był zraniony, lecz pozostał nietknięty. Dalecy jesteśmy w ogóle od tego, by na ten temat dyskutować, uważamy natomiast za obowiązek zrobić następującą elementarną uwagę. Wszelki układ bilateralny, czy chodzi o zachowywanie go, czy rozwiązanie, nie może być interpretowany tylko przez jedną stronę, tym bardziej w danym wypadku, gdy daje się interpretację tak śmiałą i wolną od wszelkich zobowiązań.

I jeszcze jedną uwagę chcemy zrobić, a tą jest odwołanie się do wielkiej i sławnej pamięci Leona XIII. Przypominając sobie świeżą

apoteozę krzyża wrogiego krzyżowi Chrystusa Pana w samym Rzymie i te naruszenia Konkordatu i inne sprawy, wyżej wymienione, zdaje się Nam zbytecznym oczekiwać względu choćby na Naszą siwą głowę, bo przeciwnie — postępuje się dalej nader grubiańsko (Leona XIII. Akta XV, s. 369). A to odwołanie się czynimy po to, aby uczcić pamięć prawdziwie czcigodną tego wielkiego Papieża, oraz by się rzucić przed duchem jego wspaniałomyślnie przebaczającym i naśladować go, co też czynimy z całego serca, prosząc bardzo dobrego Boga, aby raczył oświecić umysły i poruszyć serca do pójścia w ślady za prawdą i sprawiedliwością, bo one bowiem są nader prawdziwym i solidnym fundamentem dobrobytu jednostek i narodów, podczas gdy grzech czyni narody nieszczęśliwymi, jak czytamy w Piśmie św.

Ofiarowaliśmy już stare życie Nasze za pokój i pomyślność narodów. Dziś ponownie to czynimy w intencji niezamąconego pokoju wewnętrznego, pokoju dusz i sumień i kwitnącej pomyślności Italii, która wśród wszystkich drogich Nam narodów, jest najdroższa, podobnie jak i dla Zbawiciela, który wydał siebie na mękę i śmierć za wszystkich, szczególnie drogą była Jego ojczyzna.

I to są nasze życzenia świąteczne, przy czym na nowo błogosławimy Was wszystkich wraz z tym wszystkim i z tymi wszystkimi, o których każdy z Was pamięta i co nosi w głębi swego serca. (Wiadomości Diec. Lubelskie).

Z Sekretariatu Stanu.

2)

PIUS PP. XI

DILECTE FILI, salutem et apostolicam benedictionem. Pinskensium Episcopus te Nobis amplissime dilaudat ob animi ingeniique dotes quibus enites, praesertim in Vicarii Generalis et Auditoris Tribunalis dioecesani muneribus, quae scite prudenterque geris. Placet propterea Nobis, vota quoque ejusdem Praesulis excipientibus, labores tuos debito rependere praemio, quo nostram benevolentiam tibi publice luculenterque ostendamus; ideoque hisce te Litteris et auctoritate Nostra PROTONOTARIUM Apostolicum ad instar participantium eligimus, facimus ac renuntiamus. Tibi proinde, dilecte fili, facultates omnes, jura, privilegia, honores atque indulta tribuimus, quibus alii ecclesiastici viri hac dignitate aucti utuntur, fruuntur, potissimum vi Constitutionis a rec. mem. Decessore Nostro Pio Pp. X „de Conlegio Protonotariorum" die XXI mensis Februarii anno MCMV editae; cujus Constitutionis exemplar, praelo impressum, ad te tradendum curamus. Porro, dum statuimus ut notitia dignitatis huiusmodi in te conlatae ad Acta Conlegii Protonotariorum Apostolicorum ex officio referatur, praecipimus ut, priusquam concessionis enunciatae beneficio perfruaris, coram Episcopo tuo, qui Decani ipsius Conlegii vices hac in re geret, Fidei professionem emittas juxta articulos ab Apostolica Sede propositos; debitae fidelitatis jurisjurandi verba ex schemate concipias quod, pariter per typos editum, ad te jubemus transmitti; denique reliqua omnia religiose serves, quae per Constitutionem eandem servanda praescribuntur. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIV mensis Decembris, anno MCMXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo septimo.

E. Card. Pacelli
a Secretis Status

Dilecto filio NICODEMO TARASIEWICZ, Sacerdoti.

Wszystkim Ukochanym w Panu Braciom Kapłanom, którzy nadesłali Mi życzenia świąteczne lub noworoczne tą drogą przesyłam najserdeczniejsze podziękowania, wzajemne najlepsze życzenia oraz czułe pasterskie błogosławieństwo.

† KAZIMIERZ Bp.

AKTA KURII DIECEZJALNEJ.

Pisma Pasterza Diecezji.

KAZIMIERZ

z Bożego zmiłowania i Stolicy Apostolskiej łaski

BISKUP PIŃSKI.

3) *Czcigodnemu Duchowieństwu i Ukochanym Wiernym*

pozdrowienie i błogosławieństwo w Panu.

„To jest przykazanie moje, abyście się społecznie miłowali, jakom ja was umiłował“ (Jan XV, 12). I ten wyraźny nakaz Chrystusowy musi być w pełni spełniony, spełniony nie tylko w stosunku do tych z naszych bliźnich, którzy w dobrych warunkach życiowych się znajdują, lecz i do tych, których los upośledził i którzy naszej potrzebują pomocy. Tego bowiem wymagają zarówno konsekwencja naszej wiary, jak i prawdziwa chęć ziszczenia naszych nadziei na żywot wieczny. A i jednym też z zasadniczych warunków skutecznego przekonywania niewierzących lub trwających w błędnej wierze jest „miłość społeczna“ stosownie do słów Boskiego Zbawcy: „Po tym poznają wszyscy, żeście uczniami moimi, jeśli miłość mieć będziecie jedni ku drugim“ (Jan XIII, 35).

Te podstawowe myśli chcę Wam, Najmilsi w Panu, przypomnieć wobec zbliżającego się „Tygodnia Miłosierdzia“, w którym wszyscy serdeczny i czynny udział wziąć powinniście, czy to zbiórkę w tym tygodniu dla najbiedniejszych organizując, czy też świadcząc dla tych najbiedniejszych ile i czem kto może.

Te podstawowe myśli chcę Wam, Najmilsi w Panu, przypomnieć i w związku z obowiązkiem zawiązywania i prowadzenia we wszystkich parafiach Towarzystwa „Caritas“, tego towarzystwa, które musi dla dzieła miłosierdzia chrześcijańskiego wszystkich uczciwych katolików zmobilizować i stałe działanie i stałe prowadzenie dzieła miłosierdzia chrześcijańskiego zorganizować, uzgodnić i rozwijać.

Porządnie zorganizowane i prowadzone w parafii Towarzystwo „Caritas“, jak również solidnie i skutecznie przeprowadzony „Tydzień Miłosierdzia“ będzie wielkim egzaminem zarówno dla naszych Czcigodnych Braci Kapłanów, jak i Ukochanych Diecezjan, na ile mocni są w Wierze, pewni w Nadziei i apostolscy w Miłości.

„Łaska Wam wszystkim, którzy jesteście w JEZUSIE CHRYSTUSIE. Amen“. (I. św. Piotra V, 14).

Dan w Pińsku, dnia 4 października 1938 r., w uroczystość św. Franciszka z Assyżu.

† KAZIMIERZ bp.

4) *Do Czcigodnych Księży Proboszczów Diecezji Pińskiej.*

Konferencja Plenarna Episkopatu Polski, obradująca w dniach 25-27 września b. r., postanowiła nie znosić odwiecznego zwyczaju wystawienia Najświętszego Sakramentu w dnie odpustowe. Ten prastary zwyczaj postanawia zatrzymać w następującym zakresie:

1) W uroczystość Bożego Ciała i przez oktawę.

2) W uroczystość Najśw. Serca Pana Jezusa.

3) Devotio 40 horarum.

4) Adoratio perpetua.

5) Pierwsze piątki miesiąca.

6) W dni odpustowe (2-3 razy do roku) stosownie do uznania Biskupa diecezjalnego tylko podczas jednej Mszy św. głównej).

Taż sama Konferencja Plenarna Episkopatu Polski orzeka, że: pożądaną jest rzeczą, by dla podniesienia kultu Przenajświętszego Sakramentu w (innych) uroczystych dniach, w których dawniej odprawiano Mszę św. z wystawieniem, obecnie dokonywać wystawienia in ostensorio po Mszy św. wraz z suplikacjami i procesją.

Nie wolno uroczyście wystawiać Przenajświętszego Sakramentu in pixide.

Wskazaną jest rzeczą, by zgromadzenia zakonne dostosowały się do przepisów liturgicznych.

„Księża Biskupi zalecą duchowieństwu, by częściej ułatwiało im adorację SS-mi, jak np. godzinę świętą w pierwszy czwartek miesiąca, a ponadto mogą pozwolić według swego uznania — na Mszę św. cum expositione:

1-o w rocznicę założenia zgromadzenia, względnie w dniu głównego Patrona,

2-o w dniu odnawiania uroczyście ślubów.“

W celu wykonania powyższej uchwały Episkopatu i uzgodnienia nabożeństw w Naszej diecezji pińskiej z obowiązującymi statutami Synodu Plenarnego oraz praktyką w innych diecezjach Polski polecam wszystkim WW. Księżom Proboszczom wystąpić z nowymi wnioskami o uzyskanie pozwolenia na wystawienie Najświętszego Sakramentu w poszczególnych parafiach diecezji Pińskiej, trzymając się przy układaniu tych wniosków — z jednej strony — prastarych zwyczajów w parafii, a z drugiej — ram zarówno Synodu Plenarnego, jak również w niniejszym przytoczonych uchwał Konferencji Plenarnej Episkopatu Polski. Wnioski te należy zgłosić do Kurii Diecezjalnej do dnia 1 stycznia 1939 roku.

(—) † KAZIMIERZ Bp.

Pińsk, 6 października 1938 r.

L. 4140/38.

Powyższy list Pasterski i zarządzenie L. 4140/38 nie były wydrukowane w roku ubiegłym w Przeglądzie Diecezjalnym.

Okólniki Wikariatu Generalnego.

5) Do JW-nych Il. MM. Księży Dziekanów Diecezji Pińskiej.

Kuria Diecezjalna Pińska z polecenia J. E. Księdza Biskupa Ordynariusza powiadamia JW-go JM. Księdza Dziekana, że w dniach 24 i 25 stycznia b. r. odbędzie się w Pińsku doroczny Zjazd Księży Dziekanów, na który JM. Ksiądz Dziekan zechce przybyć.

Obrady będą się odbywały w sali Wikariatu Generalnego Kurii Diecezjalnej; rozpoczęcie Zjazdu nastąpi dnia 24 stycznia o godz. 9-ej rano podług następującego programu:

Dnia 24 stycznia godz. 9-ta Msza św. w intencji Zjazdu w kaplicy pałacu Biskupiego, którą odprawi Najdostojniejszy Arcypasterz.

1. Zagajenie obrad przez J. E. Ks. Biskupa Ordynariusza i wybór 2 Sekretarzy Zjazdu.

2. Przemówienie okolicznościowe wygłosi Ks. Jan Zieja.

3. Odczytanie protokółu Zjazdu Księży Dziekanów z roku 1938-go.

4. Sprawozdanie poszczególnych Księży Dziekanów z uwzględnieniem postanowień ostatniego Zjazdu.

5. Wskazania i dyrektywy J. E. Ks. Biskupa Ordynariusza w związku ze sprawozdaniem Księży Dziekanów.

6. Sprawa powołań kapłańskich oraz sprawa Małego Seminarium — J. E. Ksiądz Biskup Ordynariusz.

7. Referat na temat: „Unio Apostolica Cleri", jako walny środek wyrobienia i obudzenia Ducha Apostolskiego w kapłanie — J. E. Ks. Biskup Sufragan.

8. Referat na temat: „Przygotowanie przedwstępne do należytego odbycia misji parafialnych w poszczególnych parafiach" — Przewielebny O. Viator a Mojówka.

9. Instrukcja i nowe protokóły egzaminów przed zapowiedziami — Ksiądz Prałat Dr. W. Iwicki.

10. Sprawy Sądu Biskupiego — Ksiądz Prałat Dr. W. Iwicki.

11. Sprawy szkolne — Ksiądz Prałat Dr. W. Iwicki.

12. Akcja Katolicka — Ks. Dyrektor K. Łomacki:

a) Sprawozdanie za rok ubiegły;
b) Plan pracy na rok 1939-ty;
c) Czynności Instytutu i Kolumn.;
d) Stosunek Ks. Ks. Dziekanów do Akcji Katolickiej;
e) Sprawa bibliotek i domów Katol.;
f) Sprawy finansowe.

13. Papieskie Dzieła Misyjne — Ks. Kan. Dr. M. Krzywicki.

14. Kult Eucharystii podług Synodu Plenarnego i ostatnich rozporządzeń Stolicy Św. (tabernacula) — J. E. Ksiądz Biskup Sufragan.

15. Sprawa ksiąg inwentarzowych oraz status animarum — Ks. Kanonik L. Chwiećko.

16. Wizytacja Pasterska w roku 1939-ym.

17. Rekolekcje kapłańskie i Kurs Duszpasterski dla Duchowieństwa w roku 1939-ym.

18. Bratnia Pomoc — Ks. Prałat Dr. W. Iwicki.

19. Wolne wnioski.

Obrady będą się odbywały dnia 24 stycznia od godz. 10-ej do 13,30 i od 16-ej do 19-ej; dnia 25 stycznia od 9-ej do 13,30.

Obiady w refektarzu Seminarium Duchownego o godz. 14-ej, kolacje o godz. 19,30.

Wspólna adoracja i błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem w kaplicy Biskupiej dnia 24 stycznia o godz. 19-ej.

Konferencje prywatne Księży Dziekanów z J. E. Księdzem Biskupem Ordynariuszem dnia 25 stycznia o godz. 16-ej.

(—) † Karol Niemira
Biskup Sufragan Piński,
Wikariusz Generalny.

Pińsk, dnia 10 stycznia 1939 r.
L. 112/39.

Z Wydziałów Kurialnych.

Wydział Metrykalny.

6) **OKÓLNIK**

w sprawie prowadzenia ksiąg o nawróconych i przesyłania ekstraktów tychże.

W myśl zarządzenia JE. Ks. Biskupa Ordynariusza (patrz Przegląd Diec. Nr 1 1935 r. str. 3) każda parafia, oprócz ksiąg metrykalnych winna mieć księgę nawróconych, w której każda osoba przyjmująca wyznanie rzymsko-katolickie winna być według rubryk zapisaną.

Wobec tego, że jeszcze niektóre parafie nie mają ksiąg nawróconych, zapisując akta o nawróconych na poszczególnych arkuszach lub w zeszytach, zechcą WW. Ks. Ks. Dziekani dopilnować wykonania zarządzenia JE. Ks. Biskupa Ordynariusza, zaopatrując parafie w księgi nawróconych, do których należy wpisać wszystkie poprzednie akta według lat, a zapisane do zeszytów lub poszczególnych arkuszy, sporządzić odpisy (ekstrakty) i złożyć na ręce WW. Ks. Dziekanów do nadesłania do Wydziału Metrykalnego, rozpoczynając od chwili wydania zarządzenia t. j. od r. 1935. Księgi i druki do ekstraktów o nawróconych są do nabycia w Kurii.

Kronika Diecezjalna.

7) **Czynności Pasterskie.**

Dnia 21 listopada J. E. Ksiądz Biskup Ordynariusz brał udział w konferencji II. EE. Księży Biskupów prowincji Wileńskiej w Łomży w sprawie Synodu prowincji Wileńskiej.

Dnia 27 listopada J. E. Ksiądz Biskup Ordynariusz odprawił w kościele katedralnym pierwsze Roraty.

Dnia 8 grudnia w uroczystość Niepokalanego Poczęcia N. M. P. J. E. Ksiądz Biskup Ordynariusz celebrował Sumę w kościele katedralnym i wygłosił kazanie.

Dnia 9 grudnia J. E. Ksiądz Biskup Ordynariusz brał udział w pogrzebie ś. p. Arcybiskupa Teodorowicza we Lwowie.

Dnia 18 grudnia J. E. Ksiądz Biskup Ordynariusz celebrował nabożeństwo roratnie w intencji młodzieży szkolnej i wygłosił kazanie.

Dnia 24 grudnia J. E. Ksiądz Biskup Ordynariusz przyjmował życzenia wigilijne od duchowieństwa Pińskiego, wygłaszając przemówienie.

Dnia 31 grudnia o północy J. E. Ksiądz Biskup Ordynariusz celebrował w kościele katedralnym nabożeństwo i wygłosił kazanie.

Dnia 1 stycznia J. E. Ksiądz Biskup Ordynariusz przyjmował życzenia noworoczne od duchowieństwa, władz administracyjnych i wojskowych, przedstawicieli organizacji religijnych i społecznych.

8) **Zmiany wśród Duchowieństwa diecezji Pińskiej.**

Ks. Urban Filipiak, dotychczasowy rektor kościoła w Leninie, zamianowany na stanowisko p. o. proboszcza nowoutworzonej parafii Lenińskiej.

Ks. Władysław Miłaszewski — na stanowisko wikariusza ad universitatem causarum kościoła parafialnego w Hancewiczach, z pozostawieniem na stanowisku rektora kościoła w Malkowiczach.

Ks. Prałat Dr. Witold Iwicki — prowizora do spraw nauki i karności w Seminarium Diecezjalnym Wyższym w Pińsku.

Ks. Prałat Bronisław Kiełbassa — na takież stanowisko, tamże.

Ks. Prałat Henryk Humnicki — na stanowisko prowizora do spraw gospodarczych, tamże.

Ks. Prałat Feliks Zalewski — na takież stanowisko, tamże.

Ks. Kan. Edward Juniewicz — na stanowisko prowizora do spraw nauki i karnośc. w Seminarium Mniejszym w Drohiczynie n.B.

Ks. Ludwik Olszewski — na takież stanowisko, tamże

Ks. Prałat Feliks Zalewski — na stanowisko prowizora do spraw gospodarczych, tamże.

Ks. Kan. Antoni Beszta-Borowski — na takież stanowisko, tamże.

Ks. Feliks Mieszkis — na stanowisko p. o. proboszcza parafii Porzecze.

Ks. Rudolf Jaworski — zwolniony z pełnienia obowiązków proboszcza parafii Porzecze, z pozostawieniem na stanowisku p. o. proboszcza parafii Otołczyce.

Akta państwowe.

9) **OKÓLNIK MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH i O. P.**

z dnia 27 października 1938 r. (II Pr-9168/38)

w sprawie korelacji nauki poszczególnych przedmiotów z nauką religii rzymskokatolickiej.

Rozporządzeniami Nr II Pr-6647/38 oraz Nr II Pr-6445/38 z dnia 18 lipca 1938 r. ustalony został w porozumieniu z władzami kościelnymi program nauki religii rzymskokatolickiej w publicznych szkołach powszechnych I i II stopnia. W związku z tym polecam nauczycielom szkół powszechnych stopnia I i II zaznajomić się z nowym programem nauki religii rzymskokatolickiej, aby przy realizowaniu programów poszczególnych przedmiotów uwzględniali we właściwy sposób korelację z nauką religii rzymskokatolickiej.

Minister Wyznań Religijnych i Ośw. Publ.

W. Święłosławski.

Z instytucyj i organizacyj społecznych.

10) Komunikat Sekretariatu Rady Społecznej przy Prymasie Polski.

Poznań, Podgórna 12 b.

Rada Społeczna przy Prymasie Polski rozpisuje niniejszym konkurs na najlepsze opracowanie wykładów społecznych dla młodzieży robotniczej.

Warunki konkursu są następujące:

1) Praca jest przeznaczona przede wszystkim dla młodzieży pracującej fizycznie w rzemiośle, przemyśle, a także handlu, komunikacji i tp. Do tego środowiska winien być dostosowany zarówno sam materiał, jak i sposób opracowania oraz styl.

2) Praca winna być w zasadzie oparta o encykliki społeczne „Rerum novarum", „Quadragesimo anno", „Divini Redemptoris".

3) Praca winna mieć rozmiary około 5 ark. (16 stronicowych) druku średniej 8^0.

4) Jako nagrody konkursowe wyznacza się pierwszą w wysokości 300 zł, drugą w wysokości 200 zł, trzecią w wysokości 100 zł. Rada Społeczna zastrzega sobie prawo podwyższenia, zmniejszenia lub podziału tych nagród.

5) Prace nagrodzone stają się własnością Rady Społecznej przy Prymasie Polski, która będzie miała prawo wydania ich drukiem płacąc autorowi osobne honorarium.

6) Prace należy nadesłać do dnia 30 czerwca 1939 na ręce sekretarza Rady Społecznej przy Prymasie Polski, ks. dr. Edwarda Kozłowskiego w Poznaniu, Podgórna 12 b.

7) Prace winny być napisane na maszynie i to na jednej stronie karty. Winny one dalej być oznaczone godłem wybranym przez autora. Do pracy należy dołączyć kopertę zapieczętowaną z godłem autorskim na wierzchu, wewnątrz zaś koperty winna być kartka z nazwiskiem i adresem autora.

11) Stowarzyszenie Jedności Katolickiej.

Warszawa, ul. Nowogrodzka 49.

Stow. Jedności Katolickiej stawiając sobie za zadanie pomoc kół świeckich duchowieństwu w jego pracy misyjnej na Kresach pragnie m. i. ułatwić pozyskanie dla kościołów kresowych obrazów, rzeźb i dekoracji mających istotną wartość artystyczną przy uwzględnieniu zazwyczaj ograniczonych środków finansowych.

W tym celu zapewniliśmy sobie czynną pomoc Stow. „Ars Christiana" przy Instytucie Akcji Katolickiej w Warszawie, które podejmuje się pomagać i pośredniczyć przy zamawianiu i wykonaniu zapotrzebowań w tej dziedzinie.

12) Liga Katolicka w Katowicach

posiada przeźrocza filmowe na tematy religijne, uzupełnione odpowiednimi referatami. Przeźrocza te są wielką pomocą przy nauczaniu religii w szkołach.

Ks. Ks. Prefekci mogą żądać nadesłania katalogów z Ligi Katolickiej w Katowicach.

13)

Z Bibliografii.

„Wieś o sobie" — *pod red. mgr. Jura Leżeńskiego*, Poznań 1938, „Ostoja", cena 1,50 zł.

Ukazała się książka pod powyższym tytułem, obejmująca wnikliwie opracowanie dwóch ankiet rozpisanych wśród młodzieży wiejskiej, członków Katolickich Stowarzyszeń Młodzieży Żeńskiej i Katolickich Stowarzyszeń Młodzieży Męskiej na temat: „Co się dzieje na wsi" i „O lepsze jutro wsi".

Ankiety te głęboko wnikające w życie i ustrój społeczno-gospodarczy wsi polskiej rzucają zupełnie nowe i niezwykle interesujące światło na rzeczywistość polską. Książka ta przy tym ma jeszcze ten niezwykły walor, że daje przekrój poglądów młodego, wchodzącego dopiero na arenę, pokolenia. Opracowanie w sposób bardzo umiejętny i szczęśliwy odrzuciło plewy, systematycznie układając ziarna ważkich i zajmujących myśli młodzieży z całej Polski.

Całość zaopatrzona jest w skrócony obraz statystyczny życia kulturalnego i społeczno-gospodarczego wsi polskiej. Opracowana jest przy tym tak żywo i barwnie, że czyta się ją z niesłabnącym zainteresowaniem, jak ciekawą, pulsującą życiem powieść.

Redaktor Ks. Prałat Bronisław Kiełbassa. Drukarnia Diecezjalna w Pińsku, ul. Kościuszki 46.